

Minden belülről indul

Ajándék 2016. május 8-án, Budapesten

Míg az átalakíthatatlan erővel harcolsz, a régi magad ellenfele vagy.

Bevezető

A feladatunk megoldásában központi szerepet tölt be a hitünk. Ebben a tanításban a hit fontosságát hangsúlyozom, mondanivalómat három központi téma köré csoportosítva.

Áldás

A közelmúltban az Anika testvérünktől kapott ajándék kapcsán beszélgettünk az áldásról. Ez indította el bennem a gondolatot, hogy megnézzem, mit ír erről az Angyal:

Minden áldás, ha adsz./ Adni csak ÁLTALA adhatunk. (Angyalkönyv 163. o.)

Minden, amit a lelkiismeretünk által adunk, áldás. A tanítvány, aki hisz Jézusban és befogadja a tanítását, Isten gyermekévé válik. Ő az adás világában él. Tudja, hogy nem ő ad, mert minden Általa van.

Belső mozdulat indítja a külsőt. (168. o.)

János15.5. Én vagyok a szőlőtőke, ti a szőlővesszők. Aki énbennem marad és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mivelhogy nálam nélkül (tőlem elválasztva) nem tehettek (nem vagytok képesek tenni) semmit.

Máshol ezt tanítja az áldással kapcsolatban az Angyal:

Hozd el a zsenget, mit termettél,/ azt elviszem HOZZÁ./ Úgy kapsz áldást az új vetésre:/ Nem esőt immár - új feladatot. (211. o.)

Aki nyitott az Őrangyal tanítására, hisz benne, befogadja, annak a hite ereje meg fog nyilvánulni. Fejlődni fog. Idővel termést hoz, kezdetben még zsenget. A nyitottsága és a hite által ébredezni kezd a lelke mélyén az, amire elhivatott. Rálát az Angyal tanításával alátámasztható jobbra, és elindul a saját útján. Megteszi azt, amit képességei szerint tud, mert hisz benne. Az Angyal személyes és aktuális tartalmat közöl a tanítvánnyal, tudja, mire képes, hol tart szellemileg, mekkora a hite.

Ahogy a tanítvány erősödik a hitében, pontról pontra felébred, úgy kap új feladatot, tanítást az új termés lehetőségére. Az Újat, a felismerés lehetőségét az Angyal hozza.

Az Angyal a hit és tett kapcsolatáról ezt tanítja:

HINNI CSAK TETTEL LEHET,/ TENNI CSAK HITTEL. (174. o.)

Te hiszed, hogy hiszel./ Ha süllyedsz, nem hihetsz. (211. o.)

Vegyétek örömteli áldásomat,/ amiért hittetek (181. o.)

A fenti három idézethez az alábbi gondolatokat fűzöm. A tanítvány hitének növekedése látásmódjában és a tetteiben nyilvánul meg. Mivel a Földön él a Jézusba vetett hitből a tanítvány, nem nélkülözheti a józan eszét akkor, amikor tesz, mert figyel a hitének vagy a hite hiányának a visszaigazolására (itt a süllyedésre). A hit további megnyilvánulása, hogy az örömben részesülünk, így áldhat meg az Angyal az Örömben.

Ha a tanítvány kérdőjelektől mentesen hisz és meggyőződéssel teszi a feladatát, akkor csak Tőle függ. A szíve mélyén egy Vele. Erre utal az Evangélium:

**Máté22.37. Jézus pedig ezt mondta neki: szeresd Uradat Istenedet egész szívedben és egész lelkedben és egész elmédben (gondolkozásmódodban):
Máté22.38. ez a nagy és első parancsolat.**

Lukács6.45. A jó ember a szívének jó kincséből hozza elő a jót és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt, mert a szív túlteltségéből szól a száj.

A tanítványnak, aki Jézushoz tartozik, annak a szelleme fejlődik, gazdagodik az Istennel való kapcsolatában. Szeret, áldozatot hoz úgy, ahogyan Jézus tanította. Rálát, hogy mindenben Ő a megoldás. Ahol vállalja Őt, ott tud közelebb kerülni az Isten valóságához.

Az Angyal tanítása továbbmutat az Isten és ember evangéliumokból megismert kapcsolatán. Ő a teremtő világ létsíkjai közül az, aki közvetlen kapcsolatban áll az emberrel. Szellemi lény. Az egyén eredeti szellemisége, égi segítője, akinek a tanítvány az anyagtesti megjelenülése, sűrűbb mása. Egy vele. Egy az utuk, egy a feladatuk. Segíti az egyént abban a szellemi fejlődésben, amit a leszületése előtt vállalt.

Sosem vagy egyedül. (180. o.)

Teljesíted, amire elhívattál. (175. o.)

Az Őrangyal az egyénben lévő szellemi teljesség, ezért a vele való kapcsolat személyre szóló. Mindenki más-más minőségben van jelen.

Kapcsolat az Angyallal

Az Angyal ezt tanítja magáról:

MI HITBŐL VAGYUNK - PUSZTÁN HITBŐL./ AKI HISZ - ANNAK VAN, S A HIT AZ Ő EREJE. (132. o.)

Az Angyal hitből van és a vele való egység létrejöttének feltétele a tanítvány hitén és

az Angyallal való személyes kapcsolatteremtésen múlik. A tanítását akkor és abban adja, amikor és amiben kérjük.

Létrejön a teremtő világ kapcsolatrendszerében az Új, amiről senki nem tanított az Angyal előtt. Valójában, mivel mindkét világ bennünk van, a szellemi és az anyagvilág, égi és földi, önmagunkban a hit által jön létre a szellemben az egység. Az ember a hite által híd.

MINDEN TETTEDEL HELYETTEM CSELEKSZEL./ VIGYÁZZ! EL NE CSÚFÍTS! (53. o.)

Isten oldaláról a jelenlét mindig megvan, a kapcsolat minősége kettejük között az emberen múlik. Ezért van az embernek felelőssége az erkölcs területén.

A híd jelkép, hasonlat. Arról a szolgálatról van szó, arról az önkéntes tetről, feladatról, melynek tartalma a szeretés, áldozatvállalás, adás, mely a tanítvány lelkületén keresztül az Isten szeretetének kiadásában nyilvánul meg. A valóság ölt testet a tanítvány hite által.

S ha valójában van hitetek,/ akkor lábaitokat hordozni fogja az úttalan út. (113. o.)

Arra az újra tanít az Angyal, ahogyan az Istennel való kapcsolatot megteremthetjük az Őrangyallal való beszélgetés által és a hozzá feltett kérdések és az arra kapott válaszok kapcsán. Ennek mértékében tudjuk megérteni, átlátni, befogadni az Angyal tanítását. Így egy mélyebb megélhető valóságban, az öröm létállapotában élünk. Arra az új látásmódra jutunk, hogy:

TE NEMCSAK TEREMTETT VAGY./ TE ÉPÍTESZ ÉS TE ROMBOLSZ -/ ELSŐSORBAN ÖNMAGADON. (62. o.)

Ha a tanítvány nem válik teremtővé, nem látja meg a feladatát, akkor nincsen átalakulás. A tette hiányos vagy elégtelen. Azok az erők, amelyeknek, amelyekben és ahol a tanítvány szolgál, a lelkét fogva tartják és súlyként vannak jelen. Ilyenkor nem hisz önmagában, így az Istenbe vetett hite is meginog. Ezek az erők, mint a félelem, vágy, birtoklás, minden, ami megszokott, lehúzó erőként jelentkeznek. Ezek nincsenek a helyükön. Átalakítatlan erők. Üres a tanítvány tette, ő szolgál ezeknek az erőknek és hiányzik a tetteiből a lényeg. A mindennapjainkban találkozhatunk ezekkel a nehézségekkel. Például valakivel szeretetlenek vagyunk, értelmetlen áldozatot hozunk, megfontolatlanul döntünk. Nincsen egység, hanem a kétség jelenik meg.

A félelem előre jelez,/ a fájdalom utólag jelez a hibára./ A kettő egy. (152. o.)

Csak ott fáj, az a táj, ahol kell változnotok. (234. o.)

ÉLD!/ Szolgáld, - ne féld ŐT!/ A félelem csak lent terem. (229. o.)

Ha az Angyal tanulásába, ebbe a közös munkába beáll a tanítvány, akkor van lehetősége a félelemtől megszabadult, alkotó Egyént, az új Embert felébreszteni

önmagában. Szerintem ez csak a kezdet, az út eleje, amelyen elindultunk. Az Angyal kijelenti, hogy még ő sem látja az Embert.

Azzal, hogy a tanítvány nyitott a jobbra, a benne lévő szellemi által az Őrangyallal való közös munkával megteremti önmagában az időtlent az idejében tett cselekedetben. Pontról pontra ráébred az Istenhez tartozó önmagára, az egy-énre. Ezekben a valóságban megélt pillanatokban minden anyagi és szellemi erő szolgálni fogja őt a hite és az Ő ereje által a feladata teljesítésében. Minden ilyen egységben megélt pillanat, akár a pillanat pillanata, maga az Öröm, az Isten létállapota bennünk. Ahogyan növekszik az Istent ismeretünk a tanulás, felismerések, tettek által, úgy oldódik rólunk a régi és úgy születik az Új.

MINDEN LÉPÉS FELÉJE EGY ÉBREDÉS. (66. o.)

Az anyag átszellemiesítése

A feladat megtétele mindig egyszeri, mindig más. Az Újra rálátni, megismerni, befogadni és élni.

Most emelni kell az anyagot a szellembe. (210. o.)

Mivel a teremtett világ az Ő Lelke, ezért mindenben benne van. Minden hordoz egyfajta szellemiséget, információt. Így a világban minden eszköz arra, hogy mindenben az örök és állandó lehetőséget lássuk meg.

A teremtett világban minden anyag és erő, mely a feladatban egy. Így történik meg az anyag átszellemiesítése!

Egy példa az anyag-erő párra: a feladat az anyag, és hozzá az erő a megfelelő eszköz. Anyagként fogható fel a lélek; a rá ható erő a hit, egy élő, alakuló erő, amely lelkierőként jelenik meg, lelkierőként vesz részt a teremtésben, az Istenhez való visszatalálásban. Végző soron azonban nem a kettősségre, hanem az egységre helyezi az Angyal a hangsúlyt:

IDÉZD A TELJESSÉGET BENNED/ ÉS TELJES LESZEL. (216. o.)

A látásom szerint ebben a folyamatban valósul meg, hogy az ember átszellemiesíti az anyagot. Így tudja „visszavinni” az Istenbe, így tud ő is „visszatalálni”.

A teljesség megélésének öröme, fénye, valósága tölti be szívedet és lelkedet, mert teremtettből teremtővé válsz.

HA ÖNMAGADBAN HISZEL, BENNE HISZEL. (211. o.)

A szívben van a kezdet és a vég,/ AZ ÖRÖM, MELY AZ ÚJ VILÁG LEVEGŐJE. (163. o.)

Amen.

Tóth Katalin